

Euzubillahimineşşeytananirracim Bismillahirrahmanirrahim

Taşıyamayacağın yükün altına girme

Ayberk Efendi | Ludwigshafen am Rhein 13.06.2009

Allah bu kapıyı kapatmasın. Kapatmasın ki, Cenabı Hakk'a açılan bu kapıdan içeri girebilelim. Allahın kapısından içeri girebilene aşk olsun. Bu kapı herkese açıktır. İster genç olsun, ister yaşlı olsun. İster erkek olsun, ister kadın olsun. İster deli olsun, ister veli olsun. Ne olursa olsun yeter ki, niyeti iyi olsun. Allah bizi karanlık niyetli kimselerden uzak etsin.

Meded ya RicalAllah. Destur ya seyyidi. Evliyalar söyletsin bizi. Çünkü Evliyaların himmeti yerden göğe direktir. Avâm-ı nâsa göre konusalım ki, anlasınlar, dinlesinler.

Dünya bu. Bir günü bir güne uymaz. Bu gün başkadır, ertesi gün gene başkadır. Gerçi insanlar aynı zanneder amma, dün bugüne benzemezdi, yarında bugüne benzemeyecektir. Her gün bir başka çeşittir. Her günün kendine has ağırlığı veya hafifliği vardır. Sıkıntısı veya ferahlığı vardır. Rahatlığı veya darlığı vardır. Önemli olan, kişinin taşıyamayacağı yükün altına girmemesidir. Binaenaleyh bu zamanda yük altına girmemiş insan yoktur. Herkes bir şekilde bir yükün altına girmiştir ki, çoğu girmiş olduğu yükün altında ezilip büzülmekte, süzülüp üzülmemektedir. Yalnız bil ki, yükünde çeşitleri vardır. Bir görünen yük vardır, birde görünmeyen yük vardır. Biri bedensel güç ile taşınır, diğeri kalbi ve zihinsel güç ile taşınır. Biri sırtta ve elde taşınır, diğeri kalbte ve zihinde taşınır. Ve insanlar mutlaka her halukârda ister görünür olsun isterse görünmez olsun, ister isteyerek olsun, ister istemeyerek olsun, bir yükün altındadırlar ve taşıyıcıdırlar.

Lakin burada mühim olan husus, kişinin taşıyamayacağı yükün altına girmemesidir. Mesela durup dururken bir un çuvalının altına giripte zorlanan kişi taşıyamayacağı bir yükün altına girmiş demektir. Buda o kişinin kendi tercihidir. Takdiri ilahi değildir. Cenabi Hakk:

“Biz kimseye taşıyamayacağı yükü yüklemeyiz.”

buyuruyor. Hiç şüphesiz. Allah kullarına asla zulmetmez. Amma velakin, insanlar bilmeden çekinmeden, düşünmeden, üşenmeden, bitmeyen hırs ve aç gözlülükleriyle yükün altın giriverirler. Hatta çoğu ya tatil sevdasıyla, yada dünyevi yatırımlar nedeniyle bankadan kredi çekip, bir çırpıda bitirirler. Sonrada o borç yükünün altında ezilirler. Ondan sonrada bunalım geçirip depresyona girip feryad ederler. Allaha küserler. Yahu Allah'ımı dedi sana, gir şu yükün altına diye. Yoksa kendin mi girdin? Halbuki Peygaber Efendimiz (s.a.v.) buyurur ki:

“Ben hiç bir vakit birşey almadım ki, onun bedeli üzerimde olmaya.”

Yani demek istiyor ki:

“Paran varsa al. Yoksa olana kadar sabret. Borç yükünün altına girme, ola ki ödeyemeden ölürsün.”

Bunu iyi anla. Sen kendi isteğinle, kendi ihtiyarınla girmiş olduğun yükün ağırlığını Cenabı Hakk'tan bilemezsin. O yükü Cenabı Hakk yükledi seni sırtına. Sen kendin girdin, ama Ondan bildin. Allah'ı Teala seni yük eşiği olarak yaratmadı. İnsan olarak yarattı. Yük ağırlık demektir. Ağırlık ise sıkıntı demektir. İnsana yakışan hafif olmaktır.

Sırtında ve kalbinde ağırlık olan kimse etrafında ağırlık verir. Amma rahat ve hafif olan kişi etrafına rahatlık ve ferahlık yansıtır. Pozitiv enerji verir. Bu hep böyledir. Eski insanlar maneviyatı ön planda tuttuklarından onların iç sıkıntıları, yani görünmeyen ağırlıkları, yükleri pek olmazdı. Onlar daha ziyade günlük rızıklarını elde edebilmek için görünen yükün, yani bedeni yükün altına girerlerdi. Lakin şimdiki insanlar maneviyattan uzak oldukları cihetle hem manevi yükün, hemde bedeni yükün altında ezilmektedirler.

Peki, başka ne tür ağırlık daha vardır? Elbette ki, ağırlıklar bunlarla kısıtlı değildir. Manevi ve bedeni yükün dışında, dil yükü, kulak yükü ve düşünce yüküde vardır ki, asıl meselede zaten budur. Zamanımızın en büyük hastalığıdır. Eski insanlar kendilerini ilgilendirmeyen şeyleri ne dinlerlerdi, ne söylerlerdi nede bu tip şeyler üzerinde düşünüp vakti israf ederlerdi. Lüzumsuz merak ve vesvese, önyargı ve kıskançlık hastalığı olmak üzere, birde üstüne üstlük akılsız akıl vericilere uyan zamane insanları akla gelebilecek her türlü yükün altına girmiş bulunmaktadır. Bu yüklerden, bu ağırlıklardan kurtulmanın tek çaresi ise seni ilgilendirmeyen lüzumsuz şeylere gözünü, kulağını, dilini ve kalbini kapatmaktır.

Peki, şimdi bundan sonra bu nasihatı tuttunuz diyelim. Amma bu nasihatı tutmanızdan önce içinizde ve üzerinizde kalan yükten nasıl kurtulacaksınız? Önce düşünce yükünden kurtulmalısınız. Nasıl yapacaksınız? Tom & Jerry seyredeceksiniz. Donald Duck yada Schwamm kopf da olabilir. Yani bu tip zararsız eğlenceli çizgi filmleri sizin düşünce haznenizde olan sıkıntıların üzerine kaydedeceksin. Ve sıkıntıları aklına getirmemeye bakacaksın. Madem üstesinden gelemiyorsun, o halde arkana atıp ileriye doğru yürüyeceksin. Yürürüyeceksin ki, arkana attığın sıkıntılar durduğun anda üzerine yığılmasın.

Sonra neseli ve komedivari şeyler dinleyeceksin. Dinleyeceksin ki, kulağında kalan lüzumsuz sözlerin üzerine melhem olsun. Yine sonra bolca Allah'ı zikredeceksin. Zikredeceksin ki, dilindeki pas ve pislik temizlensin, dilin bundan gayri kötü laf etmesin. İşte tüm bunlar insanda hem zahiri hem batını yük ve ağırlıklardır ki, bunlardan kurtulup hafiflemedikçe insanlar ne bu dünyada, nede öteki dünyada asla huzur bulamazlar.

Hafif olan insan her yerde huzurlu olur ve huzur verir. Çünkü Hafif olan kişiyi herkes ister. O her yere sığar. Ama ağır olan kimseyi, kimse istemez. Zira o insanlara ağırlık verir. Ağırlığını ve sıkıntısını insanlara yansıtır ve onları bunaltır. Hasılı kelam hafif olmak gerek.

Onun da çaresi, tıpkı uçan balona binmiş olup yükselmek için balondaki lüzumsuz yükleri, yani kum çuvalarını atan kimse gibi yapacaksınız. Yoksa yükselmezsiniz. Önce sizi rahatsız eden düşünceler olmak üzere, tek tek içinizdeki ve dışınızdaki yükü atmaya bakacaksınız. Çünkü yükselmek için hafiflemek gerek. Hafiflemek içinde ağırlıktan kurtulmak gerek.

Fakat bu gibi durumlara düşmemek için yinede işin en doğrusu, taşıyamayacağımız yükün altına girmemektir.

Onun için sen, sen ol taşıyamayacağın yükün altına girme!

Anlayana bu kadar yetisir. Fatiha

